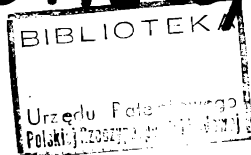

Opublikowano dnia 10 września 1954 r.

C 14 c 13/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 36308

Kl. 28 a, 8

Związek Branżowy Spółdzielni Skórzanych w Poznaniu*)

(Poznań, Polska)

Sposób wytwarzania przepon do instrumentów i przyrządów oraz skórek dla przemysłu galanteryjnego, obuwniczego, introligatorskiego i podobnych

Udzielono patentu z mocą od dnia 23 lutego 1953 r.

Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania przepon dla wszelkiego rodzaju instrumentów i przyrządów, np. miechów do instrumentów muzycznych, miechów do kuźni, przepon do gazomierzy oraz skórek dla przemysłu obuwniczego, galanteryjnego, introligatorskiego i podobnych.

Przeponom używanym do rozmaitych instrumentów, zwłaszcza muzycznych i przyrządów, np. gazomierzy, stawia się wysokie wymagania pod względem nieprzepuszczalności powietrza i braku porów. Do tych celów stosowano rozmaite skóry baranie oraz jelita końskie tak wysortowane, by nie wykazywały obecności porów czy dziurek. W introligatorstwie, przemyśle obuwniczym i galanteryjnym, zwłaszcza do wytwarzania odpornych na ścieranie grzbietów i narożników książek, wykładzin do obuwia, torebek

itd. koniecznym było stosowanie skór lub skórek zachowujących odpowiednie właściwości zwłaszcza skórek niepekających wskutek częstego zaginania lub tarcia.

Według wynalazku stwierdzono, że doskonałym materiałem nadającym się do wytwarzania wysokogatunkowych przepon lub skórek jest błona sadowa dotychczas bezużytecznie wyrzucana jako produkt odpadkowy, poubojowy. Sadio otoczone tą cienką błoną było zwykle przetapiane, zaś sama błona była niszczona, nie znajdując właściwego użytkowania. Stwierdzono, że błona taka odpowiednio przerobiona i wygarbowana stanowić może cenny materiał przeponowy o najwyższej jakości, jak również i wartościowy surowiec do celów introligatorskich, galanteryjnych i podobnych.

Według wynalazku błonę sadową zdjętą z sadła poddaje się odtłuszczeniu przez wylugowanie tłuszczów odpowiednimi rozpuszczalnikami, np. za pomocą ekstrakcji benzenem, czterochlorkiem węgla lub podobnymi rozpuszczalnikami

*) Właścicielka patentu oświadczyła, że wynalazcami są Bolesław Gabryjel i mgr Witold Gabryjel w Poznaniu.

thuszczów, po czym błonę sadiową poddaje się bejcowaniu, ewentualnemu piklowaniu, garbowaniu, odkwaszaniu i ewentualnemu natłuszczeniu według znanych sposobów. Błonę sadiową można barwić przed, podczas lub po garbowaniu.

Przykład I. Błony sadiowe zdjęte z sadia poddaje się odtłuszczeniu za pomocą benzenu, po czym 100 kg tak odtłuszczonych błon traktuje się oroponem. Traktowanie to przeprowadza się około 15 minut, po czym błony pikluje się w roztworze zawierającym kwas solny o stężeniu 12—13°Bé zmieszany z roztworem soli kuchennej o stężeniu 9—10°Bé, również przez około 15 minut.

Następnie błony garbuje się w roztworze zawierającym 7 kg dwuchromianu potasu, 7,5 kg stężonego kwasu siarkowego i 1,5 kg cukru. Wygarbowne błony odkwasza się roztworem sody lub boraksu, po czym wykańcza się je w sposób znany poddając natłuszczeniu, np. sulfonowanym olejem rzepakowym, tranem i podobnymi olejami.

Przykład II. 100 kg odtłuszczonej błony sadiowej wstępnie traktowanej, jak w przykładzie I, poddaje się w zwykły sposób garbowaniu za pomocą roztworu zawierającego 9—12 kg alumu chromowego, 7—10 kg soli kuchennej i 2,5—2,8 kg sody.

Błony sadiowe poddane obróbce sposobem według wynalazku są bardzo cienkie i lekkie, nie posiadają żadnych porów jak również nie wykazują skłonności do pęknięcia lub rozchodzenia się w wilgoci. Można stosować je jako doskonały materiał do wytwarzania wszelkiego rodzaju

ju przepon do instrumentów i do przyrządów pomiarowych oraz jako materiał do wytwarzania wykładzin w przemyśle galanteryjnym, obuwniczym, introligatorskim i podobnym.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania przepon do instrumentów i przyrządów oraz skórek dla przemysłu galanteryjnego, obuwniczego, introligatorskiego i podobnych, znamienny tym, że stosuje się błonę sadiową, którą poddaje się odtłuszczeniu i dowolnemu garbowaniu.
2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że błonę sadiową poddaje się ewentualnie wstępnemu traktowaniu, jak bajcowaniu, ewentualnie piklowaniu, a następnie właściwemu garbowaniu.
3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że błonę sadiową poddawaną kwaśnemu garbowaniu odkwasza się, najlepiej sodą lub boraksem.
4. Sposób według zastrz. 1—3, znamienny tym, że błonę sadiową po wstępnym traktowaniu i garbowaniu i ewentualnie odkwaszeniu poddaje się natłuszczeniu, np. za pomocą olejów sulfonowanych, tranu lub podobnymi olejami.
5. Sposób według zastrz. 1—4, znamienny tym, że błonę sadiową poddaje się ewentualnemu barwieniu przed, podczas lub po garbowaniu.

**Związek Branżowy Spółdzielni
Skórzanych w Poznaniu**
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych